

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: B■■■■ N■■■■■, narozená ■■■■ 1955, bytem ■■■■■■■■■■, ■■■■■■,

zastoupené: Mgr. MUDr. Jana Kollrossová, advokátka se sídlem náměstí Republiky 202/28, 301 00 Plzeň,

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR, IČ 00551023, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen **MPSV**),

v řízení o žalobě ze dne 14.5.2018 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.3.2018 č.j. MPSV-2018/51296-914 o průkaz osoby se zdravotním postižením,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 12.3.2018 č.j. MPSV-2018/51296-914 se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 3.146,-Kč k rukám zástupce žalobkyně advokátky Mgr. MUDr. Jany Kollrossové na účet číslo ■■■■■■■■■■, VS ■■■■■■, ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má

práva a povinnosti předsedy senátu. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s., při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 12.3.2018.

2. **Včasnou žalobou** ze dne 14.5.2018 se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 12.3.2018 č.j. MPSV-2018/51296-914, jehož kopii připojila, kterým žalovaný jakožto správní orgán věcně příslušný podle § 5 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů (dále jen **zákon**), dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen **správní řád** nebo **s.ř.**), zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP**) ze dne 14.11.2017 č.j. 309179/17/PM, kterým bylo rozhodnuto:

I. žádost o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením ze dne 30.08.2017 zamítá,

II. přiznává se nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označeným symbolem „TP“ ode dne 13.10.2017 trvale.

3. **V žalobě** žalobkyně vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím ze dne 12.3.2018, které považuje za nezákonné, když žalovaný chybně posoudil její zdravotní stav a chybně právně podřadil její zdravotní stav v příloze č. 4 vyhlášky, a to v rozporu s § 34 odst. 2 a 3 zákona, neboť zdravotní stav se nezlepšil, spíše se zhoršuje – přitom dříve byla držitelem průkazu ZTP, za stejných právních předpisů byl její zdravotní stav podřazen pod bod 2 přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011Sb. Dále nesouhlasila s tím, že bv dříve byl její zdravotní stav posouzen chybně, protože s ohledem na to, že není možné, aby byla uživatelem protézy, není možné její ztrátu na obou dolních končetinách podřadit pod toto písmeno, kde je zcela jednoznačně uvedena ztráta nohy v nártu nebo ztráta prstu. U ní došlo jak ke ztrátě prstů, tak zejména ke ztrátě nohy v nártu; jsou tedy postiženy obě dolní končetiny, což toto písmeno dle názoru žalobkyně nepředpokládá. Je přesvědčena o tom, že její zdravotní postižení je nutné rozhodně požadovat za těžké funkční postižení, a to i s ohledem na obsah všech lékařských zpráv. Také vyjádřila přesvědčení, že v jejím případě se jedná buď o bod 2 písmeno a) přílohy č. 4, tedy o to, že se jedná o anatomickou ztrátu dolní končetiny, zde je sice uvedeno v kolenním kloubu nebo výše, je však exteriérový uživatel protézy. Žalobkyně nemůže užívat exteriérovou protézu a je tedy v tomto smyslu na tom podstatně hůře, než kdyby měla vyšší amputaci. Ke ztrátě dolních končetin došlo v nártu pouze na jedné končetině, na druhé došlo ke ztrátě prstů. Proto je přesvědčena, že původní hodnocení dle bodu 2 písm. b) přílohy č. 4 je správné. Rovněž má za to, že z vyhlášky a přílohy vysloveně nevyplývá, že bv muselo pro zařazení pod bod 2 písmeno b) dojít k anatomické ztrátě dolních končetin v nártěch u obou končetin. Výsledkem však je, že funkčně s ohledem na to, že není možné nosit protézu, jak vyplývá opakovaně ze zdravotních zpráv, došlo k funkční ztrátě dolní končetiny se ztrátou opěrné funkce, jak předpokládá ustanovení bodu 2. písm. c) přílohy č. 4. S ohledem na další potíže došlo k těžkému omezení funkce dvou končetin, jedná se tedy o postižení dle bodu 2 písm. f) přílohy č. 4. Skutečnost, že se jedná u žalobkyně o těžké funkční postižení, vyplývá přímo z ust. § 34 odst. 2 a 3 zákona, když dle zdravotních zpráv není schopna samostatné chůze bez opory francouzských holí, a to s ohledem na to, že nemůže nosit protézu na amputovanou končetinu; tato končetina tedy neplní funkci opory a chůze bez pomůcek není možná. Co se pak týká chůze s pomůckami, je tato schopná chodit pouze v interiéru, v exteriéru pouze na krátké vzdálenosti a se značnými obtížemi. U žalobkyně došlo ke kombinované a anatomické ztrátě části dvou končetin, která má dopad na pohyblivost, schopnost chůze, stání, koordinaci pohybů, manipulaci a přenášení předmětů. Poukázáno bylo i na obsah lékařských zpráv o zdravotním stavu žalobkyně, kde je uvedeno, že jsou tedy postiženy tři úseky páteře, kyčelní klouby. I zde je konstatováno, že došlo k postižení statiky a dynamiky obou dolních končetin a celé páteře, jejímž důsledkem je postižení chůze, koordinace pohybů včetně krátkého stání. Je schopna chůze pouze s oporou, neb je též postižena alergickou reakcí na použitý protetický materiál. Závěrem žalobkyně navrhla zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 12.3.2018 a vrácení věci žalovanému, požadovala také náhradu nákladů řízení bez specifikace.

4. **V odůvodnění rozhodnutí ze dne 12.3.2018** žalovaný popsal průběh řízení po podání žádosti žalobkyně dne 30.8.2017 o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením, kdy po vypracování posudku Okresní správou sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen **OSSZ**) dne 3.10.2017 se závěrem, že jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 2 zákona, jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. b) přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **vyhláška**), platnost stanovena od 1.8.2017. Na základě posudku OSSZ rozhodl ÚP dne 14.11.2017 rozhodnutím č.j. 309179/17/PM o zamítnutí žádosti o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením ze dne 30.8.2017 a přiznání nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 13.10.2017 trvale podle ust. § 34 odst. 1 a 2, § 34a, § 34b a § 35 zákona. Po včasném odvolání žalobkyně proti rozhodnutí ÚP ze dne 14.11.2017 bylo vyžádáno žalovaným jako odvolacím orgánem posouzení zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, detašované pracoviště v Plzni (dále jen **PK MPSV** či **komise**), která po jednání dne 11.1.2018 vypracovala posudek se stejným závěrem jako OSSZ – jde o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 2 zákona, nejde o osobu se zvláště těžkým funkčním postižením nebo úplným postižením nebo s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 4 nebo 3 zákona; jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. b) přílohy č. 4 k vyhlášce, nejde o zdravotní stav uvedený v odst. 3 nebo 2 přílohy č. 4 k vyhlášce, ani o zdravotní stav, který svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným odst. 3 nebo 2 přílohy č. 4 k vyhlášce; tento stav existoval i k datu 1.8.2017 (doba platnosti: trvale). V posudkovém zhodnocení PK MPSV uvedla, že se u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož příčinou je stav po dilaceraci a traumatické amputaci levé dolní končetiny v oblasti metatarzů, dilaceraci pravého přednoží a traumatické amputaci malíku (21.10.2007), stav po amputaci v Chopartově kloubu vlevo, těžký až velmi těžký depresivní syndrom, chronický vertebrogenní algický syndrom polytopní, oboustranná koxartróza I. - II. stupně, gonartróza vpravo. Dále bylo uvedeno, že dle doložených lékařských nálezů PK MPSV konstatuje, že zdravotní stav žalobkyně lze hodnotit jako podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti nebo orientace - anatomická ztráta několika prstů nohou nebo ztráta nohy v nártu a výše až po bérce včetně; jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písm. b) přílohy č. 4 k vyhlášce. Pro nesouhlas žalobkyně s posudkem PK MPSV na svém jednání dne 28.2.2018 opětovně posoudila její zdravotní stav i doložené lékařské nálezy a setrvala na svém původním posouzení (přiznání pouze průkazu TP). S ohledem na uvedené žalovaný jako odvolací orgán závěrem uvedl, že shromáždil podklady, které jsou podle jeho názoru dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci, a z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení a námitkami uvedenými v odvolání. Vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi, proto posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 11.1.2018 jako stěžejní důkaz považuje za úplný, objektivní a přesvědčivý. Žalobkyni náležel nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ ode dne od 1.8.2015 do 31.12.2017. Dne 30.8.2017 podala žalobkyně žádost o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením, kdy ÚP rozhodl žádost o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením zamítnout a ve spojeném řízení z moci úřední přiznat nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 13.10.2017 s platností trvalou, když podle posudku PK MPSV ze dne 11.1.2018 má žalobkyně nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ s platností trvalou. Odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal v rozsahu

námitek uvedených v odvolání, přičemž dospěl k závěru, že rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, proto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

5. Z obsahu **správního spisu** zaslaného soudu žalovaným vyplývá, že odpovídá skutečností uvedeným v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného. Ve spisu (část písemností ÚP) je založena žádost žalobkyně ze dne 30.8.2017 (žádala o prodloužení průkazky ZTP) a také posudek OSSZ Plzeň-město ze dne 3.10.2017, v němž je uvedeno mimo jiné, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně se stavem po dilaceraci a traumatické amputaci LDK v oblasti metatarsů, stavem po amputaci v Chopartově kloubu vlevo a stavem po dilaceraci pravého přednoží a traumatické amputaci malíku, pohybuje se s oporou 2 FH s posudkovým závěrem shora uvedeným. Po doručení posudku OSSZ bylo ÚP dne 10.10.2017 zahájeno správní řízení o změně nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením a usnesením ze dne 24.10.2017 č.j.: 280336/17/PM byla spojena z moci úřední správní řízení ve věci žádosti žalobkyně a o nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením, jelikož se týkají stejného účastníka a věcně spolu souvisejí. Následně rozhodnutím ze dne 14.11.2017 č.j.: 309179/17/PM rozhodl ÚP s odkazem na výše uvedený posudek OSSZ takto:

I. Žádost o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením ze dne 30.8.2017 se zamítá.

II. Přiznat nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 13.10.2017 trvale.

Po doručení citovaného rozhodnutí ÚP ze dne 14.11.2017 podala žalobkyně včasné odvolání ze dne 21.11.2017, v němž vyjádřila nesouhlas s rozhodnutím ÚP s argumentací, že průkaz ZTP jí byl předtím přiznán a nyní ne, ačkoliv její zdravotní stav je neměnný, spíše hrozí progresi, a jiná nová dolní končetina jí již nenaroste.

6. V **další části správního spisu**, tj. část žalovaného, je založen vyžádaný posudek PK MPSV ze dne 11.1.2018 vypracovaný za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie (žalobkyně jednání komise nebyla přítomna), kdy v posudku komise uvedla výše citovaný závěr (viz odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 12.3.2018) shodný s posouzením OSSZ, k němuž dospěla, když dle doložených lékařských nálezů zdravotní stav žalobkyně lze hodnotit jako podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti nebo orientace - anatomická ztráta několika prstů nohou nebo ztráta nohy v nártu a výše až po bérce včetně; jde o zdravotní stav uvedený v odst. 1 písmene b) přílohy č. 4 k vyhlášce ve znění platném od 1.1.2014. V posudku se komise vyjádřila k odvolacím námitkám žalobkyně, kdy uvedla, že u žalobkyně jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace odůvodňující přiznání průkazu TP; hodnoceno jako anatomická ztráta několika prstů nohou nebo ztráta nohy v nártu a výše až po bérce včetně; jde o stav, který je definován ztrátou několika (tři a více) prstů na obou nohou nebo ztrátou jedné nohy v kloubu Lisfrankově nebo Chopartově a výše až po bérce včetně bez ohledu na funkčnost či nefunkčnost protéz. Dále komise uvedla, že průkaz ZTP v minulosti přiznán se zhodnocením anatomická ztráta dolních končetin v nártěch nebo v nártu a bérce; jde o stav, který je definován ztrátou obou dolních končetin v úrovni Lisfrankova nebo Chopartova kloubu nebo ztrátou jedné dolní končetiny v úrovni uvedených kloubů a druhé končetiny v kterékoliv úrovni bérce bez ohledu na stav a délku amputačních pahýlů, bez ohledu na funkčnost či nefunkčnost protéz. U žalobkyně se nejedná o oboustrannou ztrátu, nelze tedy hodnotit podle odstavce 2 písmene b) přílohy č. 4 k vyhlášce, posudek byl nesprávný, došlo k posudkovému pochybení. S ohledem na námitky žalobkyně ze dne 30.1.2018 žalovaný vyžádal doplnění posudku a komise po jednání konaném dne 28.2.2018 za přítomnosti odborného lékaře z oboru psychiatrie (žalobkyně jednání nebyla přítomna) setrvala na svém původním posudku ze dne 11.1.2018 i po posudkovém zhodnocení zaslaných lékařských zpráv z ledna 2018, kdy ortopedický nález nepřináší nic nového. Ze založeného ortopedického vyšetření MUDr. T. K. ze dne 22.1.2018 vyplývá, že u žalobkyně je progresi potíží a zhoršení celkového stavu; jedná se o kombinované anatomické ztráty části obou končetin, jejichž důsledkem je postižení

chůze, koordinace pohybů, včetně krátkého stání, je schopna chůze pouze s oporou; alergická reakce na použitý protetický materiál. Rovněž z ortopedickoprotetického vyšetření MUDr. J. H. je zřejmé, že žalobkyně netoleruje protézu vzhledem k tomu, že je patrně alergická na použitý materiál a při nošení protézy dochází k puchýřům vzhledem k přetěžování LDK, těžce postižený stereotyp chůze obou DK.

V podání předaném k poštovní přepravě dne 5.3.2018 žalobkyně uvedla, že se nemůže dostavit k osobnímu vyjádření (možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí) z důvodů, že uklouzla o holích před svým domem a má natažené vazy a zlomené žebro.

Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí, které bylo žalobkyni doručeno dne založené doručení dne 17.3.2018.

7. **Ve vyjádření k žalobě** žalovaný dne 4.6.2018 navrhl zamítnutí žaloby v plném rozsahu dle § 78 odst. 7 s.ř.s., souhlasil s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání, popsal průběh řízení a zdůraznil, že hodnotil posudek PK MPSV jako každý jiný důkaz z hlediska jeho úplnosti a přesvědčivosti, nebyly v něm zjištěny žádné nesrovnalosti, komise byla věcně příslušná a usnášení schopná a zpracovala posudek v řádném složení za účasti odborného posudkového lékaře a lékaře z oboru neurologie a psychiatrie. Byly shromážděny podklady, které byly dle jeho názoru dostatečné pro zjištění skutkového stavu věci, a z provedených důkazů lze mít za prokázané, že bylo provedeno posudkové zhodnocení podle posudkově medicínských kritérií stanovených právními předpisy a ve vztahu k předmětu řízení. Vypracovaný posudek se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi a námitkami uvedenými v odvolání, doložené lékařské zprávy byly posudkově zhodnoceny a posudkový závěr pro účely odvolacího řízení ze dne 11.1.2018 považoval žalovaný za úplný, objektivní a přesvědčivý. Dle žalovaného s odkazem na závěr PK MPSV ohledně přiznaného průkazu ZTP v minulosti se u žalobkyně nejedná o oboustrannou ztrátu na dolních končetinách, tedy nelze hodnotit podle odstavce 2 písm. b) přílohy č. 4 k vyhlášce, posudek lékaře OSSZ ze dne 4.9.2015 byl nesprávný, došlo k posudkovému pochybení. Také bylo uvedeno, že PK MPSV hodnotí všechny lékařské nálezy v jejich souvislosti a nemůže být vázán každým jednotlivým nálezem odborného lékaře a už vůbec ne jeho případnými závěry, které ošetřujícím lékařům nenáleží. (Vyjádření bylo následně doručeno žalobkyni.)
8. Soud si také vyžádal **posudkový spis** vedený ohledně žalobkyně OSSZ shora uvedenou a z něho zjistil mimo jiné, že je založen posudek PK MPSV ze dne 11.1.2018 a jeho doplnění ze dne 28.2.2018 a dle posudku OSSZ ze dne 27.8.2015 (nikoli ze dne 4.9.2015) jde o osobu s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra, ve smyslu § 34 odst. 3 zákona; jde o zdravotní stav, který není uveden v příloze č. 4 k vyhlášce ve znění platném od 1.1.2014, ale svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným v odst. 2 písm. b) citované přílohy. Dále ze založeného posudku PK MPSV ze dne 20.11.2014 vyplývá, že žalobkyně je od 1.1.2010 invalidní pro invaliditu třetího stupně (plná invalidita od 30.11.2007 do 31.12.2009 – polytrauma jako následek úrazu 21.10.2007).
9. **V podání ze dne 26.4.2019** žalobkyně také souhlasila, aby ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání a připojila lékařské zprávy z ledna 2018 (psychiatrie, psychologie, ortopedickoprotetické odd. FN Plzeň a ortopedie), které již byly zhodnoceny PK MPSV v doplnění posudku ze dne 28.2.2018.
10. Dle **§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.** soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
11. Podle **§ 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s.** je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že

se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

12. Podle **§ 3 správního řádu** postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení. Správní orgány jsou v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu povinny v odůvodnění rozhodnutí uvést důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídily při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádaly s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
13. Podmínky nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením jsou stanoveny v **§ 34 zákona** ve znění platném k rozhodnému datu, když dle **odst. 1** nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením má osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle **§ 9 odst. 3**.

Dle **odst. 2** nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) má osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu. Středně těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a zhoršenou schopnost orientace má jen v exteriéru.

V **odst. 3** je stanoveno, že nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) má osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti. Těžkým funkčním postižením orientace se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna spolehlivé orientace v domácím prostředí a v exteriéru má značné obtíže.

13. Podle **§ 34b odst. 1 písm. a) – c) a odst. 2 a 5 zákona** při posuzování schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením se hodnotí
- a) zdravotní stav a funkční schopnosti fyzické osoby,
 - b) zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav,
 - c) zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace a závažnost funkčního postižení.
- (**odst. 2**) Prováděcí právní předpis stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace.
- (**odst. 5**) Při hodnocení závažnosti funkčního postižení pohyblivosti a orientace pro účely nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením se vychází z poruchy funkčních schopností s nejvýznamnějším dopadem na schopnost pohyblivosti nebo orientace.
14. Dle **§ 2b) vyhlášky** zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, jsou uvedeny v příloze č. 4 této vyhlášky a v ní je uvedeno následující:
- 1. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy (písm. a- k):

písm. b) anatomická ztráta několika prstů nohou nebo ztráta nohy v nártu a výše až po bérce včetně,

2. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy (písm. a - n):

písm. a) anatomická ztráta dolní končetiny v kolenním kloubu nebo výše, exteriérový uživatel protézy,

písm. b) anatomická ztráta dolních končetin v nártách nebo v nártu a bérce,

písm. c) funkční ztráta dolní končetiny se ztrátou opěrné funkce,

písm. f) těžké omezení funkce dvou končetin.

3. Za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni zvláště těžkého funkčního postižení nebo úplného postižení pohyblivosti a orientace lze považovat tyto zdravotní stavy (písm. a – n):

písm. e) funkční ztráta dolních končetin se ztrátou opěrných funkcí.

15. V této věci se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhala žalobkyně zrušení napadeného rozhodnutí MPSV. Soud v této věci shledal z níže uvedených důvodů, že žaloba je důvodná, neboť z napadeného rozhodnutí MPSV je zřejmé, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění, což způsobuje vady řízení, a navíc záhlaví rozhodnutí je částečně nesrozumitelné pro písařské chyby. Ex offio zjišťuje soud nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí pojmově spjatou se soudním přezkumem takového rozhodnutí, avšak v této věci se jedná o přezkoumatelné rozhodnutí, které nebylo ani shledáno nezákonným, jelikož bylo vydáno oprávněným správním orgánem a bylo postupováno dle příslušných zákonných předpisů.
16. V projednávané věci vycházel soud zejména z obsahu správního spisu zaslaného žalovaným uvedeného shora, z něhož zjistil výše uvedené skutečnosti:

S ohledem na obsah vyžádaného posudkového spisu (zejména posudek OSSZ ze dne 27.8.2015, založené lékařské zprávy i posudek PK MPSV a jeho doplnění v této projednávané věci) a na znění přílohy č. 4 vyhlášky a to bod 1. písm. b) a bod 2. písm. a), b), c) i f) se při posouzení zdravotního stavu žalobkyně ohledně průkazu osoby se zdravotním postižením dle názoru soudu a tedy z pohledu osob nemajících medicínské vzdělání, ale i zástupce žalobkyně majícího medicínské vzdělání (MUDr.), komise nedostatečně hodnotila zejména funkční postižení žalobkyně s ohledem na zjištěný zdravotní stav v souvislosti s úrazem z 21.10.2007 v nyní projednávané věci. Přičemž již v posudku ze dne 20.11.2014 (řízení o ponechání invalidity třetího stupně) PK MPSV uvedla u vyšetření žalobkyně ortopedem v komisi mimo jiné – chůze s pomocí 2 FH, nelze funkčně vyšetřit LS páteř, není schopna stát bez opory a dále v závěru bylo uvedeno: amputace v Chopartu vpravo s kožní méněcenností pahýlu, těžkým funkčním omezením hlezen. kloubu vlevo a atrofií svalstva bérce, vpravo stav po amputaci 5. prstu, funkční omezení pravé kyčle lehčího stupně, sy kanalis karpi vpravo, stenozyující tengovaginitis 3-5. prstu vpravo, vertebrogenní algický syndrom LS páteře. Přitom je naprosto zřejmé, že s přibývajícím věkem žalobkyně se její zdravotní postižení zhoršují, zmenšuje se tělesná zdatnost i síla horních končetin potřebná pro používání francouzských holí, s jejichž oporou se pohybuje, přičemž nelze přehlédnout, jak ostatně bylo uvedeno i v žalobě, že nemůže používat protézu na postiženou končetinu, není tato pro ni žádnou oporou bez ohledu na to, že se jedná o amputaci dolní končetiny v Chopartově kloubu a navíc na druhé dolní končetině se jedná o amputaci malíčku, který je nepochybně rovněž velmi významný pro stabilitu a chůzi.

17. Je proto nepochybné, že dle znění shora citovaných ustanovení bodu 2. přílohy č. 4 k vyhlášce je nezbytné obsáhleji popsat, na základě jakých rozhodných skutečností se na postižení žalobkyně

vztahuje ten který konkrétní bod a konkrétní písmeno, přičemž zjištěný stav neodpovídá ani bodu 1. písm. a) přílohy k vyhlášce, jelikož žalobkyně má anatomické ztráty na obou dolních končetinách nikoli pouze na jedné. V pravomoci komise, stejně jako posudkového lékaře OSSZ, však je i hodnotit, zda příslušný zjištěný zdravotní stav svým funkčním postižením odpovídá nebo je svými funkčními důsledky srovnatelný se zdravotním stavem uvedeným např. v bodě 2. písm. b) přílohy č. 4 k vyhlášce, jak učinil již lékař OSSZ v roce 2015.

18. Z uvedených důvodů proto soud nepovažuje posudek PK MPSV ze dne 11.1.2018 a jeho doplnění ze dne 28.2.2018 s ohledem na obsah předmětných lékařských zpráv za úplný a přesvědčivý, neboť dle jeho názoru nebylo zcela vyčerpávajícím způsobem posouzeno funkční postižení žalobkyně, která nebyla přítomna žádnému jednání komise (vždy bylo rozhodováno pouze na základě doložené zdravotní dokumentace), a to zejména proto, že prokazatelně nemůže používat protézu na nejvíce postižené končetině (dle ortopeda alergie na materiál protézy) a jedná se i o postižení druhé dolní končetiny, tudíž za této situace se soudu nejví hodnocení jejího zdravotního postižení dle bodu 1. písm. a) přílohy č. 4 k vyhlášce za zcela správné a objektivní.
19. K závěrům, zda důkazy (posudek PK MPSV a jeho doplnění) jsou úplné a přesvědčivé, rozhodující správní orgán může dospět jen tehdy, jestliže se komise vypořádá se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník, o jehož žádost se jedná. Posudek o zdravotním stavu musí obsahovat nezbytné náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru musí být takové, aby byla splněna zásada skutkového zjištění věci a jeho závěr byl přesvědčivý a srozumitelný pro účastníka i správní orgán a ze všech těchto hledisek je rozhodující správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit. Zdejší soud proto na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru, že posudek PK MPSV v testu úplnosti, objektivnosti a přesvědčivosti i správnosti neobstál, když výsledek posudkového hodnocení oproti předchozí době není dostatečně vypovídající ve shora naznačeném směru, zejména nejsou obsaženy skutečnosti týkající se důvodů, pro které nelze hodnotit zdravotní stav jako při posouzení na OSSZ dne 27.8.2015. Pouhé konstatování v posudku PK MPSV ze dne 11.1.2018, že se nejedná o oboustrannou ztrátu, nelze tedy hodnotit podle odstavce 2 písmene b) přílohy č. 4 k vyhlášce, posudek byl nesprávný, došlo k posudkovému pochybení, není zcela vypovídající a tedy i dostatečně srozumitelné.
20. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti **soud vyhověl žalobě** a napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 12.3.2018 zrušil pro zjištěné vady řízení (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 4 s.ř.s.), neboť rozhodnutí vykazuje tyto vady zejména proto, že skutkový stav, jenž vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.), jak vyplývá z **výroku I. rozsudku**. V dalším řízení se žalovaný bude řídit právním názorem soudu vyjádřeným v tomto rozsudku, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s. Žalovaný jako odvolací orgán nejprve vyžádá další doplnění posudku PK MPSV ze dne 11.1.2018 a jeho doplnění ze dne 28.2.2018 za účelem zjištění rozhodných skutečností (viz shora) a teprve poté, až doplnění posudku v testu úplnosti, objektivnosti a přesvědčivosti i správnosti obstojí, vydá nové rozhodnutí, jehož výrok i obsah bude v souladu s příslušným zákonem, vyhláškou i její přílohou, s příslušnými ustanoveními správního řádu a samozřejmě bude obsahovat i řádné odůvodnění, z něhož bude zjištěný důvod rozhodnutí (výroku), čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 28/2018-36 ze dne 28.6.2019. V případě, že i nově vydaným rozhodnutím žalovaného nebude vyhověno odvolání žalobkyně, má možnost kdykoli znovu podat novou žádost o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označený symbolem ZTP.
21. Soud ještě podotýká, že v záhlaví rozhodnutí žalovaného v části, kde je citován výrok I. a II. rozhodnutí ÚP ze dne 14.11.2017, jsou písařské chyby, které lze jen těžko přehlédnout – za I. a II. je psáno malým písmem, ač má být správně velké písmeno a oba výroky nejsou správně citovány, jelikož v rozhodnutí ÚP bylo uvedeno následující, byť obsah výroku II. není plně v souladu s pravidly českého pravopisu:

I. Žádost o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením ze dne 30.8.2017 se zamítá.
II. Přiznat nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 13.10.2017 trvale.

Naproti tomu v rozhodnutí žalovaného byla nesprávně uvedena citace:

I. žádost o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením ze dne 30.08.2017 zamítá,
II. přiznává se nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označeným symbolem „TP“ ode dne 13.10.2017 trvale.

22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšná žalobkyně prostřednictvím svého zástupce požadovala náhradu nákladů tohoto řízení v podání ze dne 28.6.2018, kdy bylo požadováno za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a sepsí žaloby) á 3.100,-Kč a náhrada hotových výdajů á 300,-Kč, dále 21% DPH (daň z přidané hodnoty), neboť je jejím plátcem, z částky 6.800,-Kč, tj. 1.428,-Kč, tedy celkem 8.228,-Kč. Nárok je oprávněný, avšak nikoli v požadované výši, jelikož dle § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen **AT**), ve věcech nároků fyzických osob v oblasti sociálního zabezpečení se považuje za tarifní hodnotu částka 5.000,-Kč, tudíž s ohledem na § 7 bod 3 AT činí sazba za jeden úkon právní služby 1.000,-Kč. Soud proto přiznal na nákladech řízení částku 3.146,-Kč za požadované dva úkony právní služby výše uvedené á 1.000,-Kč, náhradu hotových výdajů á 300,-Kč, tj. 2.600,-Kč, kdy 21% DPH z uvedené částky činí 546,-Kč, tudíž předmětná celková částka je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 i § 14a odst. 1 AT, přičemž tuto částku je povinen žalovaný uhradit k rukám zástupce žalobkyně ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 28. června 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně